

Angèle Pieters

Geboren op 05-10-1913 te Kalken

Overleden op 29-11-2002 te Kalken

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Dankbaar aandenken aan

Angèle PIETERS

weduwe van Evarist DE GELDER

Geboren te Kalken op 5 oktober 1913. Gestorft door de
Ziekensalving en in familiekring overleden
op 29 november 2002.

Bobonne, zo noemde we je allemaal : kinderen, kleinkinderen,
achterkleinkinderen . . .

Voor ons was je een echte toffe, zorgzame moeder en grootmoeder.
Je grenzeloos optimisme, je eenvoud en doorzettingsvermogen
maakten je echt uniek.

Bij jou was "onze thuis" waar wij steeds zo welkom waren.

Toen ons vader zeventien jaren geleden plots overleed, startte je
wereld in.

Hoe moest het nu verder ?

Maar je nam zelf de touwtjes in handen. Bezoekjes organiseren voor
familie en vrienden liepen als een rode draad door je leven.

Mensen om je heen hebben was zo belangrijk. Samen met buren
en vrienden knutselen voor ziekenzorg, breien en haken werden je
dagelijkse activiteiten. Daarom zijn jouw handwerkjes nog steeds zo
geliefd. Wie doet je dat immers na ?

Twee jaar geleden begonnen jammer genoeg de gezond-
heidsproblemen, maar je optimisme bleef de bovenhand houden.
Nooit klagen of zagen ! Zelfs niet op je sterfbed.

Op 5 oktober vierden we nog in familiekring je 89th verjaardag. Van
het samen tafelen, waar je zo van hield, kon je niet echt meer
genieten ; van de gezelligheid des te meer. Toen reeds beseften we
dat een opname in het ziekenhuis onvermijdelijk was.

Uitstellen kon nu niet meer . . .

De herstelperiode verliep zeer moeizaam.

Dank zij de zorgen van zoveel en vooral van buurvrouw
Francine kon je thuis verder op krachten komen. Toen de pijnen
opeens ondraaglijk werden wist je voor jezelf dat het einde nabij
was. "Dit zijn mijn laatste stappen " zei je zelf.

Na de zekensalving was het voor iedereen duidelijk dat er geen
weg meer terug was. Ook tegen E.H.Pastoor gaf je te kennen dat je
er klaar voor was.

Het gaf ons de gelegenheid om rustig afscheid te nemen.

Bobonne, je eindeloos optimisme bracht een warm gevoel in huis,
onze thuis.

Bedankt voor alles ! We zullen je nooit vergeten !